

XAQANI ŞIRVANI ƏSƏRLƏRİNİN ƏLYAZMALARININ BAKI NÜSXƏLƏRİ

Xülasə

Məlum olduğu kimi, Xaqani Şirvaninin əsərləri orta əsrlərdə Şərqdə çox məşhur olmuşdur. Təsadüfi deyildir ki, şairin əsərlərinin əlyazmaları Azərbaycanla yanaşı, Türkiyə, İran, Pakistan, Fransa, Britaniya, Rusiya, Tacikistan, Gürçüstan, Hindistan, Özbəkistan və başqa ölkələrin əlyazma mərkəzlərində qiymətli mənbə kimi qorunub saxlanılır. Məqaladə Xaqanının əlyazmalarının AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunda saxlanılan Bakı nüsxələri haqqında məlumat verilmiş və M-192 şıfrolı Cüng əlyazmasına istinadən, 14 “Şiniyya” müəllifinin adı çəkilmişdir. Eləcə də, klassik şairlərin əsərlərinin daha dəqiq öyrənilməsi üçün əlyazmaların rolunun vacibliyini vurgulanmış, şairin ham fars, ham də ərəb dilində yazdığı əsərlərdə rast gəlinən katib və nəşr xətlərindən bahs edilmiş və onlara əlyazmalardan istifadə etməklə aydınlaşdırılmışdır.

Açıq sözlər: Xaqani, qəsida, əlyazma, beyt, İsfahan

Giriş. Görkəmli Azərbaycan şairi Xaqani Şirvaninin yaradıcılığı ilə bağlı ən geniş yayılmış fikir şairin əsərlərinin dilinin çətinliyi ilə bağlıdır. Şairin yaradıcılığı ilə yaxından tanış olduqca məlum olur ki, şairin onsuz da sada olmayan dili sonradan daha da “çətinləşdirilib”. Görkəmli alim M.Sultanov bu məsələ ilə bağlı yazır: “Xaqanının şeirləri savadsız katiblər və bacarıqsız naşirlər tərəfindən kobud surətdə təhrif edilmiş və dolaş iq salınmışdır. Bu hal gurlulu ibarələr, dərin və mürəkkəb müəmmalarda dolu Xaqani şeirlərini bir az da çətinləşdirmişdir” [1, s.12]. Xaqanının həyat və yaradıcılığının tədqiqi ilə məşgul olmuş O.L.Vilçevski də şairin əsərlərinin öyrənilməsinin çətinliyini məhz əlyazmalarla izah etmişdir [2, s.65].

Üzü başqa şəxslər tərəfindən köçürülen əsərlərdə müəyyən xətlərin olması töbuidür. Belə xətlər ilk baxışda mənasız bir şey kimi görünse də, bir nöqtə vasitəsi ilə başqa sözün yarandığı ərəb əlifbasında məsələ daha ciddidir. Xaqanının əsərlərinin dəfələrlə üzünүn köçürüldüyü nəzəra alsaq, burada xəttat səhvlerinin olduğu şübhəsizdir. Bəzən şairin fikirlərini təhrif etmək üçün səhvlerin məqsədli şəkildə edildiyini düşünənlər də var. O.L.Vilçevski Xaqani

əsərlərinin İran nəşrləri ilə bağlı məhz belə bir iddia irəli sürərək göstərmişdir ki, İsa peygəmbərin (s.ə.s.) adının Məhəmməd peygəmbərin (s.ə.s.) adından daha çox çəkildiyi, türk epos qəhrəmanlarının və sərkərdələrinin adına İran epik qəhrəmanlarının adından daha çox rast gəlindiyi Xaqani əsərlərində bəzi sözlərin mənası qəsdən dəyişdirilmişdir və bunun nəticəsində şairin məşhur “Mədain xərabələri” qəsidişi bu gün İran adət-ənənələrinə yas tutan vətənpərvərlik ruhunda yazılmış əşər kimi təqdim olunur. Alim İran ədəbiyyatşünaslarının Xaqani yaradıcılığının öyrənilməsi sahəsində apardıqları irimiqyaslı işləri, şairin əsərlərinin İranda mütəmadi nəşrini alqışlaşa da, bu əsərlərin matının etibarlılığını şübhə altına almışdır [3, s.163]. Alimin öz iddiasında nə qədər haqlı olduğunu deyə bilməsək də, nəşrlərdə səhvlerin olduğu şübhəsizdir.

AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun fondunda Xaqani Şirvanının “Külliyyat”ının, “Divan”ının, müxtəlif əsərlərinin, əsərlərinə yazılan şəhərlərin qiymətli əlyazmaları qorunub saxlanılır. Həmin əlyazmalar dan istifadə etməklə, şairin əsərlərini daha dəqiq araşdırmaq olar. Məsələn, Sultan Mahmu-

dun saray şairi olmuş, öz zəmanasının zəngin adamlarından hesab olunan Ünsüriyə həsr olunmuş əsərə nəzər salaq. Xaqani Ünsüridə bələğətli söz demək bacarığının olmadığını belə göstərmüşdür.

ادیب و دیبر و مفسر بنیود

نه سخنان بعربي زبان عنصرى [4]

Beytin Azərbaycan dilinə tərcüməsi və ona yazılış şərhələ tanış olaq:

*Nə alim, nə şarehdı, nə bir ədib,
Nə Söhban, nə Yō rabbəyan, Ünsüri*

[5, s.109].

Söhban – VIII əsrədə yaşaması məşhur ərəb ədib və natiqlərindəndir; Yörəb - ərəb leksikologiyasının banisi, böyük bir alim olmuşdur [5, s.570].

Beytin M-34 şifrləri əlyazmada rast gəlinən varianti fərqlidir:

ادیب و دیبر و مفسر بنیود

نه سخنان بعربي زبان عنصرى [6]

Ədib, dəbir, müfəssir deyil, nə Ünsürinin ərəbcədəki dili Söhban deyil.

Orta əsrlərdə bələğət və bəyan elmində kiminsə məhərətini mədh edərkən, onu mahz Suhban Vailə müqayisə etmək ənənəsi mövcud idi. Onda Suhban bələğəti var; Onda Suhban dilinə var kimi ifadələr haqqında söhbət gedən şəxsin bələğətli dilinin olduğuna işarə idi. Xaqanide bu ənənəyə sadıq qalmış, gözel söz söylemək bacarığından damşarkən, Suhban Vailin adını xatırlamışdır. Şərhəd Yörəb kimi göstərilən şəxs Yərəb ibn Qahtan qədim ərəblərin ulubabası, ərəbcə ilk danışan adam hesab olundu, beytədə artıq təsir bağışlayır.

Xaqanının Ünsüriyə əsər həsr etməsini ikincinin məşhurluğu ilə izah edən Bertels həmin əsərin həm orijinalını, həm də tərcüməsini tam şəkildə öz araşdırmasına daxil etmişdir. Araşdırında sözügedən beyt aşağıdakı şəkildə təqdim edilib:

ادیب و دیبر و مفسر بنیود

نه سخنان بعربي زبان عنصرى

*Не был он адидом, дабиром и
толкователем,*

Не был Сахбаном по красноречию 'Үнсүри

[7, s.504].

Göründüyü kimi burada بعربي əvəzinə بعرف yazılmışdır ki, bu da bilməkdə, öyrənmək-

də kimi tərcümə olunmalıdır. Bertelsin tərcüməsi məzmuna daha yaxın olsa da, burada bilmək, öyrənmək mənasını verən عرف kökü bəlağət kimi tərcümə edilmişdir. Beytin məzmununa xələl gelməsə də, dəqiqlik pozulmuşdur. Bu da M-34 şifrləri əlyazmada göstərilən variantın daha məqsəd uyğun və dəqiqlik olduğunu düşünməyə əsas verir.

Xaqanının Əlyazmalar İnstutunun fondunda saxlanılan qiymətli əlyazmalarından biri də M-192 şifrləri Cüng əlyazmasıdır [8]. Əlyazma Xaqaniyə aid kataloqda yer alsa da, əslində müxtəlif şairlərə məxsus şeirlər toplusudur. Xaqanının ən çox nəzirə yazılış əsərlərindən olan "Şiniyyə" qəsidəsi ilə başlayan və ona yazılış nəzirələrlə davam edən əlyazma Şərq ədəbiyyatında xüsusi şöhrət qazanmış əsərlərdən hesab edilən "Şiniyyə"nin araşdırılması sahəsində qiymətli mənbə hesab olunmalıdır. Bəzi adlarda hərflərin pozulmasını nəzəre almış, əlyazmanın vəziyyəti qənaətbəxşdir. Əlyazmaya aşağıda göstərilən müəlliflərin "Şiniyyə"ləri daxildir:

- حكيم خاقاني عليه الرحمة Hakim Xaqani;
- مرأة الصفاء خسرو دهلوى Xosrov Dəhləvi
"Mirət əs-səfa" ("Safığın güzgüsi");

جوابت ابن جلاء الروح خاقاني وخسرورا مولانا Xaqani və Xosrova Mövlana Caminin "Cəlau ər-ruh" cavabı;

- منهاج الهدى مولانا نظام استرابادي Mövlana Nizam Astrabadi "Minhəc əl-huda" ("Doğru yol");

- اينه گئي نما مولانا مثالى عليه الرحمة Mövlana Misali "Ayineyi-Gitinoma" ("Dünyanı göstərən güzgü");

- خواجه عبد الله انصارى ئونساري Önsarı;

- مولانا نور الله دخوارقانى Mövlana Nurullah Dəhxaraqani;

- تحفة الاحباب مولانا محمد Mövlana Muhammed "Tuhfət əl-əhbab" ("Dostları töhfəsi");

- عمان الجواهر ملا عرفى شیرازى Molla Urfi Shirazi "Ummən əl-cəvahir" ("Cəvahirat dərəysi");

- زركش صفاتى Zärkeş Səfahani;
- انوار العيون مولانا أبو القاسم شازى امرى تخلصى

Əmri təxəllişlə Mövlana Əbulqasim Shirazi "Ənvar əl-uyun" ("Gözlərin işığı");

- پرزاوde کاظمی
- Vaiz Xalxali;
- مظہر الذات مولانا عاشقی "Mazhar əz-zat" ("Şəxsiyyətin təzahürü").

Şairin ərəbcə yazdığı əsərlərin öyrənilməsində əlyazmalara müraciət daha vacibdir. Belə ki, şairin fars dili ilə müqayisədə əreb dilində yazdığı əsərlər daha az öyrənilib. Müxtəlif əlyazmalarla əsaslanan İran alimlərinin tərtib etdiyi "Divan"ların sonunda verilən ərəbdilli əsərlər bəzən fərqli şəkillərdə təqdim olunub. Bu da şairin əsərlərinin tərcüməsini və öyrənilməsini çətinləşdirir.

Qeyd edək ki, AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstutunun fondunda şairin ancaq ərəbcə yazdığı əsərlərdən ibarət əlyazmaya rast gəlinmədi. Şairin "Külliyyat" və "Divan"larında hər iki dildə yazdığı əsərlər qarşıq şəkildə təqdim edilib. Şairin ərəbcə yazdığı əsərlərin rast gəlindiyi B-1978, B-7763, M-247, M-242, M-413, M-34 şifrləri əlyazmalarдан istifadə etməklə nəşr və katib xətalarını aşkar etmək olar. Məsələn, Xaqanının ərəbdilli yaradıcılığında xüsusi əhəmiyyəti olan İmam Cəlaləddinə həsr olunan mədhəyyədən bir beytə nəzər salaq:

زوجت مهجة اصفهان بمدحتي
اضعاف ما قد هندي بهجاء [9, s.947 / 10, s.1346].
İsfahanın qəlbini mədhəyyəmlə evləndirdim.
İsfahan isə dəfələrlə mənim qəlbimi sindirdi

[11, s. 60].
Beytin tərcüməsində müşahidə olunan naqışlı birbaşa orijinalla bağlıdır. Buna görə də əlyazmaya müraciət edilməlidir. M-247 şifrləri əlyazmada beyt aşağıdakı kimi təqdim olunub:

روحت مهجة اصفهان بمدحتي
اضعاف ما قد لى بهجاء [12].

İsfahanın qəlbini mədhəyyəmlə rahatlatdim, (bu) həcvin mənə etdiyinin yumşalmasıdır.

Bu variant Dr. Foruzənfərin hazırladığı "Divan"la üst-üstə düşür [13, s.726].

Belə ehtimal etmək olar ki, beyt Xaqanının İsfahan səfəri ilə bağlıdır. Belə ki, şair başqa şəhərə səfəri zamanı yoluştı İsfahani da ziyyarət edir. Ondan əvvəl İsfahanda olmuş Xaqanının tələbəsi kimi tanınan Mücirəddin Beyləqani isfahanlıları həcv etdiyinə görə, isfahanlılar şairə soyuq münasibət göstərirler. Xaqani

vəziyyəti yüngülləşdirmək üçün "Mücirəddinin həcvi və İsfahanın mədhi" adlı bir mədhiyyə yazib isfahanlıların incik qəlbini rahatlaşdır [14, s.45]. Cox guman ki, şair yuxarıda bəytdə "İsfahanın qəlbini öz mədhəyyəmlə sakitləşdirdim" deməklə, mahz bu hadisəyə işarə etmişdir.

Şairin ərəbcə yazdığı əsərlər arasında Məlikül-ə'zam Əlaəddinə həsr etdiyi qəsida maraqlı məzmunu ilə diqqəti cəlb edir. 45 beyt-dən ibarət olan bu əsər təmtəraqlı mədhəyyədən daha çox hökmər-şair arasındaki real münasibətlərdən bahs edir. Qəsidiyə özünəməxsus şəkildə giriş verən şair daha sonra üstürtlü şəkildə Əlaəddindən narazılığını bildirmiş, qəsidiyənin sonuna yaxın isə sanki bu şikayəti üçün üzrxahlıq etmişdir. Məhz həmin bəyt "Divan"larda belə yazılıb:

بدات بفرض المدح ثم شفعته
بسنة شكري ثم لا اطروع [9, s.957 / 10, s.1362].

Əvvəlcə mədh etməyə başladım, sonra taşkük etməyə keçdim, sonra da budur, könüllü şəkildə arzularımı bildirəm.

Qeyd etdiyim kimi, şair qəsidiyə mədh deməklə başlamamışdır. Əldə olan M-242 şifrləri əlyazma [15] da bu fikri təsdiqləyir:

بدات بعرض المرأة ثم شفعته نسبة سكر ثم لا هو المع

Əlyazmada olan variantın ikinci misrasında naqışlı müşahidə olunur. Zənnimcə, həm əlyazmadan, həm də "Divan"lardan istifadə etməklə beytə belə yazmaq daha doğru olardı:

بدات بعرض المرأة ثم شفعته نسبة سكر ثم لا اطروع.

Əvvəlcə şübhə nümayiş etdirməyə başladım, sonra sərəxənləşdirməyə edərək onu müdafiəyə keçdim, sonra isə budur, könüllü şəkildə ürəyimdən keçənləri ərz edirəm.

Məhz bu variant qəsidiyən məzmununa uyğun gəlir. Çünkü şair əvvəlcə hökmərən ona qarşı laqeydliyindən şikayətlərin, hökmərən səxavətinə şübhə edir, sonra "hər şeyin çoxu ziyanlıdır" fikrini əsas tutaraq, "Şərabı çox içməyin sonu sərəxənləşdirməyə qurşanmaqdır, necə ki, sərəxənləşdirməyə qənim olur", deyərək ona haqq qazandırır, daha sonra ürəyindən keçənləri səmimi bir şəkildə dilə gətirir.

Xaqanının yaşadığı dövr siyasi hadisələrin, hakimiyyət çekişmələrinin gücləndiyi dövr iddi. Tarixdə iz buraxmış belə hadisələrdən biri də "Fitneyi-ğuzz"dur. Bu hadisə zamanı Ğuzz-

lar Səlcuq hökmədarı Sultan Səncəri həbs etmiş və nişapurluları amansızcasına qətlə yetirmişlər. Qətlə yetirilənlər arasında Nişapur Nizamiyə mədrəsəsinin müderrisi, dövrünün görkəmli alimi, bacarıqlı siyasetçisi, poeziya biliciyi İmam Muhammed bin Yəhya da var idi. İbn el-Əsirin verdiyi məlumatə görə, "zəmanəsinin avazolunmaz Şafii fəqihə olan Muhammed bin Yəhyanın yanına uzaq Şərq və Qərbən çoxlu adam gəlirdi və onun ölümüñə bir çox alımlar yas tutdular" [16, s.387]. XII əsr tarixçisi və alimi Əbul-Fərəc ibn el-Cauzi hicrətin 550-ci ilində baş verən ən mühüm hadisələrdən biri kimi İmamin ölümü ilə bağlı yazılırdı: "Bələ bir xəbər galib çatmışdır ki, türkmən əraziləri Nişapurda daxil olaraq orani qarət etmiş və əhalini və fəqihləri, o cümlədən Şafii şeyxi Muhammed bin Yəhyanı qətlə yetirmişlər, onların qətlə yetiridiklərinin sayı otuz minə yaxın idi" [17, s.101]. Dövrünün görkəmli ziyalısı kimi, Xaqani də bu hadisədən çox təsirlənmiş və həm fars, həm ərəbca yazdığı əsərlərində öz acısını hiss etdirmiştir. Şairin farsdilli "شاد" və "خاک" rədifi şeirləri, eləcə də ərəbca bir qəsidişi məhz bu hadisənin təsiri altında yazılmışdır. Q.Kəndli-Herisçinin yazdığını görə, "Xaqanının "Fitneyi-ğuzz" və İmam Muhammed Yəhyanın öldürülməsinə yazdığı mərsiyələr o vaxtkı müsəlman

ƏDƏBİYYAT

1. Sultanov M.S. Xaqani Şirvani (həyatı və yaradılılığı haqqında). Bakı, Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı, 1954.
2. Вильчевский О.Л. Хакани. Некоторые черты творчества и мировоззрения поэта. «Советское Востоковедение». Издательство Академии Наук СССР, 1957, № 4.
3. Вильчевский О.Л. Иранские публикации произведений Хагани (поэт XII в.) «Народы Азии и Африки», 1964, №3.
4. <https://ganjoor.net>
5. Xaqani Şirvani. Seçilmiş əsərləri. Bakı, "Yazıcı", 1987.
6. Xaqani Şirvani. Külliyyat. AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun əlyazması, M-34.
7. Бертельс Е.Э. Избранные труды. История персидско-таджикской литературы. Москва, «Наука», главная редакция восточной литературы, 1960.
8. Xaqani Şirvani. Şeirlər. AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun əlyazması, M-192.
9. دیوان خاقانی شروانی، دکتر ضیاء الدین سجادی، تهران
10. دیوان خاقانی شروانی، دکتر میر جلال الدین کزازی // تهران، نشر مرکز، 1375،
11. Xaqani Şirvani. Ərəbəşəşirler (filoloji tərcümə). Tərcümə, "Ön söz" və izahların müəllifi: prof. İ.Həmidov. Bakı, "Parlaq İmzalar", 2017.
12. Xaqani Şirvani. Külliyyat. AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun əlyazması, M-247.
13. دیوان خاقانی شروانی، با مقدمه استاد بدیع الزمان فروزانفر، تهران، ۱۳۷۹، ص ۷۶۸
14. Ворожейкина З.Н. Исфаханская школа поэзии и литературная жизнь Ирана в предмонгольское время XII-XIII в. Москва, «Наука», главная редакция восточной литературы, 1984.
15. Xaqani Şirvani. Divan. AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun əlyazması, M-242.
16. الكامل في التاريخ، ابن الأثير، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الأولى، ١٣٨٧ھـ، ٢٠٠٥م، المجلد الثاني، ٤، ص

Şərqində yayılaraq dillər əzbəri idi. Bu əsərlər şairin şöhrətinin daha da çox yayılmasına səbəb oldu. 800 il ərzində "Fitneyi-ğuzz"dan danışan təzkirəçilər və tarixçilər Xaqanının bu mövzuda yazdığı şe'rlerinə toxunmaqdadır [18, s.234].

Xaqanının Muhammed bin Yəhyaya yas tutub ağladığı qəsidişində aşağıdakı beyt M-413 [19] şifrləri əlyazmada belə yazılıb:

سافر حصيراً جسد سنجara جاور مصیراً نول بحبي.

Səncərin bədəni həbs olunaraq getdi, Yəhyaya çatan mücahidlik oldu.

"Divan"larda isə beyt mövzudan kənar söz yığınıdır:

سافر خضرا بحر بخارا [9, s.949 / 10, s.1348].
Xızır kimi Buxara dənizinə tərəf getdi,

Yəhyaya isə qonşu ölkəni heyratə saldı [11, s.67].

Beytin əlyazma variantı yuxarıda bəhs olunan tarixi hadisəni özündə eks etdirdiyi halda, ikinci variant heç bir mənə ifadə etmir.

Nəticə. Yuxarıda deyilənlərdən belə nəticəyə gəlirik ki, klassiklərimizin ərəb və fars dil-lərində yazdıqları əsərləri aşaşdırarkən diqqətli olmalı, bütün mümkün variantlardan, eləcə də orijinalı daha dolğun eks etdirən əlyazmalardan istifadə olunmalıdır.

- المتنظم في تاريخ الملك والام لابي الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي، المبعة الأولى، دار الكتب العلمية، بيروت - ١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م، الجزء الثامن عشر، ص ٢٦٠.
17. Kəndli-Herisçi Q.Ə. Xaqani Şirvani (həyatı, dövrü, mühiti). Bakı, "Elm", 1988.
 18. Xaqani Şirvani. Divan. AMEA Məhəmməd Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutunun əlyazması, M-413.

BAKU MANUSCRIPTS OF KHAGANI SHIRVANI'S WORKS

Summary

As you know, the works of Khagani Shirvani were very popular in the East of the Middle Ages. It is no coincidence that the manuscripts of the poet's works are stored, along with Azerbaijan, in the manuscript centers of Turkey, Iran, Pakistan, France, Britain, Russia, Tajikistan, Georgia, India, Uzbekistan and other countries, as valuable sources. The article provides information about the Baku manuscripts of Khagani stored at the Mohammed Fuzuli Institute of Manuscripts of ANAS, and based on the Jung manuscript under the code M-192, the names of 14 authors of Shiniyya are given. The importance of manuscripts for a more detailed study of the works of classical poets is also emphasized, the mistakes of scribes and publishers in the poet's works written in Persian and Arabic are described, and clarity is made by using manuscripts.

Key words: Khagani, ode, manuscript, couplet, Isfahan

ПРОИЗВЕДЕНИЯ ХАГАНИ ШИРВАНИ В БАКИНСКИХ РУКОПИСЯХ

Резюме

Как известно, произведения Хагани Ширвани были очень популярны на Востоке в средние века. Неслучайно рукописи произведений поэта хранятся, наряду с Азербайджаном, в рукописных центрах Турции, Ирана, Пакистана, Франции, Великобритании, России, Таджикистана, Грузии, Индии, Узбекистана и других стран, как ценные источники. В статье приводится информация о бакинских рукописях Хагани, хранящихся в Институте рукописей имени Мухаммеда Фузули НАНА, и на основании рукописи Джунг под шифром М-192 приводятся имена 14 авторов «Шиния». Также подчеркивается важность рукописей для более детального изучения произведений классических поэтов, рассказывается об ошибках переписчиков и опечатках издателей в произведениях поэта, написанных на персидском и арабском языке, в них вносится ясность с помощью рукописей.

Ключевые слова: Хагани, касыда, рукопись, бейт, Исфахан